

Årsskrift 2004

Jysk børneforsorg/Fredeshjem

Domkirken La Seu,
Barcelona.

Forside:
Kirken »La Sagrada
Familia«, Barcelona.

Bagside:
»La Font Magica«,
Barcelona.

ÅRSSKRIFT 2004:

Foreningen Jysk børneforsorg/Fredehjem
Ellengården, Bethesdavej 81, 8200 Århus N
Tlf. 86 16 76 99 · Fax 86 16 76 55

REDAKTION:

Lars Bundgaard (ansv.)
Jette Hansen
Susanne Nielsen

FOTOS:

Diverse arkivfotos.

PRODUKTION:

Århus Amts Trykkeri · 357-04-007

 Svanemærket tryksag 541 623

Indhold:

Forord	3
<i>v/Lars Bundgaard</i>	
Nuancer i socialt arbejde	4
<i>v/Jette Hansen</i>	
Krakow – tur – retur	6
<i>v/Jacob Hermansen</i>	
Nye forstandere i Jysk børneforsorg/Fredehjem Med en ildsjæl ved roret	8
<i>v/Peter Rabjerg</i>	
Kærlighed mindskes ikke af at blive delt	9
<i>v/Annegerda Kirk Muff</i>	
En skipper, der man mere end de 7 verdenshave	11
<i>v/Ulla Nørager</i>	
Barcelona – tur – retur	12
<i>v/Ida og Erik Lund Nielsen</i>	
Mellem en livsverden og en systemverden	14
<i>v/Lone Barsøe</i>	
Unikke individer	17
<i>v/Palle Hansen</i>	
Bertha, skønne Bertha	18
<i>v/Birthe Kruse</i>	
Odder – tur – retur	20
<i>v/Tinna Halliday og Helena Rotvig Kristiansen</i>	
Organisationsoversigt og institutionsfortegnelse	22-23

Jysk børneforsorg/ Fredehjem

Jysk børneforsorg/Fredehjem er en sammenslutning af Jysk børneforsorg, der under navnet »Kvindehjælpen« blev påbegyndt i Århus i 1906 af Ellen Schepelern, og »Fredehjem«, der blev påbegyndt samme år af pastor Jørgen Chr. Berthelsen i Harbøre.

Jysk børneforsorg/Fredehjem har som formål som en del af folkekirkens diakoni at udøve pædagogisk og støttende arbejde for svagt stillede børn, unge og familier.

Formålet søges realiseret gennem driften af en række tilknyttede institutioner, der samarbejder med offentlige myndigheder, og gennem oprettelse og drift af socialpædagogiske alternativer.

Hovedkontor:

Ellengården, Bethesdavej 81,
8200 Århus N.
Tlf. 86 16 76 99, fax 86 16 76 55
Mail: mail@jyskbørneforsorg.dk
www.jyskbørneforsorg.dk

»Hwa nøtt er et te?«

I mit barndomshjem var digteren Anton Berntsen populær – hans finurlige, livskloge og jyske lune blev sommetider brugt ved festlige lejligheder.

Kun et af hans digte har fundet vej til højskolesangbogen, men den er også god at få forstand af, nemlig den om »Mi nååbo, Pe Sme, æ en ondele jen«, der hele tiden spørger om nytteværdien, inden han vil beskæftige sig med en sag.

Den Per Smed har vist fået mange disciple i den socialpolitiske verden i øjeblikket – ikke mindst ude i kommunerne og i landets mange evalueringsinstitutter. Man hævder nemlig med stor kraft, at meget af det sociale arbejde, vi foretager os, ikke i tilstrækkelig grad kan dokumentere sin nytteværdi. Må vi lige være her!

Først og fremmest kan meget socialt arbejde ikke måles og vejes, og som Lone Barsøe så flot skriver i en artikel inde i nærværende skrift, foregår det rigtige sociale arbejde i spændingsfeltet mellem en livsverden og en systemverden. Det, der foregår i livsverdenen, kan ikke fanges af måleinstrumenterne.

Også i Jysk børneforsorg/Fredehjem er vi selvfølgelig optaget af nytteværdiefekten, evidensen osv., men både indgangs- og udgangsbønnen i socialt arbejde er, at man gør det, fordi det er nødvendigt og rigtigt, også selv om ikke alt kan dokumenteres.

Og så er vi faktisk overbeviste om både værdien, og at det virker.

Til alle de mange efterkommere efter Per Smed kunne vi give et tilbud om at komme rundt og besøge vores forskellige arbejdssteder og her opleve glæden og smerten i at arbejde med vanskeligt stillede børn, unge og familier. Vi er sikre på, at det vil overbevise selv de mest skeptiske, og man vil møde medarbejdere, frivillige, bestyrelsesmedlemmer osv., der ikke altid først spørger, »hwa nøtt er et te?«

Selv om det ikke er det samme, kan vi også anbefale en lille rundtur i nærværende årsskrift, der efter fattig evne prøver at give et glimt af både det, der sker og opleves, men faktisk også er en form for dokumentation.

Her kan man opleve Jette Hansens inspiration fra en rejse til Sydafrika og hendes kloge råd om menneskelighed og rummelighed i foreningens arbejde, man kan opleve glansen i øjnene hos en ung, der bestiger et bjerg syd for Krakow, det dybe engagement hos 3 nye forstandere, inspirationen fra en rejse til Barcelona, psykolog Palle Hansens oplevelse ved at komme tæt på 13 unge med indlæringsvanskelighe-

der, psykolog Birthe Kruse's aha oplevelse ved at komme ind på produktionsvirksomheden i Thisted og endelig det engagement og den udstråling, der kom, da foreningens frivillige støttebeboere blev samlet.

Men kan det måles og vejes – noget kan måske, men glansen i et øje kan højst formidles, næppe evalueres.

Og skulle man ikke have forstået min pointe endnu, så får I hermed sidste vers på jysk fra Anton Berntsens digt:

*A tøgges ett, verden wa te å hold ud,
hwes ett åld de kjønn wa wos giwwen a Gud;
men tænk, om wo juer håd wan skavt a Pe Sme,
så trow'r a, de kjønn håd ves ålde wan te!*

*Glædelig jul
Lars Bundgaard*

Nuancer i socialt arbejde

Formanden for Jysk børneforsorg / Fredehjem, socialrådgiver Jette Hansen, er lige vendt tilbage fra Sydafrika, og det har inspireret hendes hilsen i årsskriftet.

*Socialrådgiver
Jette Hansen,
formand Jysk
børneforsorg /
Fredehjem*

Forestil jer en smuk, dansk solbeskinnet efterårsdag med høj, klar himmel efter den første nats frost. Paradisæbletræet i haven bugner som altid med de røde frugter, der sidder som vinterfoder til fuglene. Inden døre buldrer det fra brændeovnen, og scenen er sat til at skrive indlæg til Jysk børneforsorg/Fredehjems årsskrift.

Min tankevirkosomhed er i øjeblikket

præget af det fremmede. Jeg er netop kommet hjem fra en rejse til Sydafrika, og alle dens mange forskelligartede oplevelser fylder meget.

I provinsen Eastern Cape, der er den fattigste del af Sydafrika, oplevede vi forskellige sider af kirkeligt, socialt arbejde og oplevede også, at opgaverne er store og uudtømmelige. Det er nedslående at se de fattigste Townshipområder beboet af farvede og sorte. Husenes vægge består af sammentømrede brædder, der ikke alle steder når helt sammen. Tagene er overdækkede med plastik og presenninger. Husene ligger tæt med næsten kun en håndbreddes mellemrum. I de fattigste områder er der ikke indlagt el og vand, alligevel hænger der rent vasketøj på tøjsnorene.

Én uge i livet

Da jeg blev præsenteret for noget af det sociale arbejde, som umiddelbart kunne tænkes nyttesløst, måtte jeg holde mig selv fast i, hvad det er for en hverdag, disse børn vokser op i.

Vi besøgte bl.a. en naturskole beliggende i et meget smukt bjergområde, Hogsbach. I øvrigt det område, der inspirerede Tolkien til beretningerne i »Ringsnes Herre« og »Hobitten«.

Naturskolen »Hobitten« ledes af Jose – en stor, varm, tillidsvækkende afrikaaner med skotske aner. Skolen fungerer som lejrskole for at skaffe penge til det sociale arbejde, der består i, at børn fra de fattigste Townshipområder får én uges ophold, som de ydermere skal have gjort sig fortjent til, f.eks. ved at passe deres skole eller ved at være ophørt med at sniffe lim. Umiddelbart tænker vi, at én uge ikke er noget. Det er det selvfølgelig heller ikke i vores målestok, men én uge i livet med andre oplevelser tror jeg alligevel kan sætte sine spor.

I spisesalen er bordbønnen nedskrevet og indrammet som et billede, der hænger på væggen, så alle kan være med. Uden dørs er der et utal af forskellige redskaber, og Jose fortalte, at det kort går ud på at arbejde kropsligt med børnene, hjælpe dem til at erhverve selvtillid, men også at skabe tillid til andre mennesker. Det gøres bl.a. via øvelser, hvor man er afhængig af hinanden og skal tro på hinanden. Dyr indgår, børnene skal lære at respektere dyr og omgås dem ordentligt. De får på »Hobitten« en friuge fra det liv, de lever i Townshipområderne, og får en uge i en helsebringende natur med lyde fra de omkringliggende store, imponerende vandfald.

Mødt med sang

Vi besøgte senere en børnehave tilknyttet en kirke i et Townshipområde i East London. Ud over børnehavearbejdet tog de engagerede, kirkelige medarbejdere sig også af støttende og rådgivende familiearbejde. Alle steder blev vi mødt med sang. Det er som om, de farvede er benådet med en særlig rytme i kroppen og smukke, smukke sangstemmer, som de gerne bruger. Med til deres hilsen hører: God bless you.

Tilbage til Danmark og Jysk børneforsorg/Fredehjem. Dét, vi som forening er optaget af, er at være med til at yde en indsats for børn, unge og familier, der for en periode har brug for noget mere end det, deres daglige tilværelse umiddelbart byder på. Almindeligvis tænker vi i mere end ugeophold, men vore sommerlejre, som vi har haft succes med i 20 år, er netop et tilbud om at give et barn eller en ung en anden oplevelse i blot en uge. Det lykkes og får betydning, fortæller beretningerne.

I vores projekt om landmandsfamilier som aflastningsfamilier er hovedformålet også at give børn et pusterum fra hverdagen, at give dem oplevelser, som giver energi og inspiration til at fortsætte.

Projekt »Nydanskere hjælper nydanskere« er ligeledes baseret på tanken om

at etablere netværk, der kan være hjælpsomme og betydningsfulde i forhold til at få en hverdag til at fungere.

Som en kirkelig, privat forening bør vi have sans for både det store og det små – for nuancer.

Være mere nuancerede

Tiden, vi befinder os i, har megen fokus på økonomi. Trækket på de offentlige kasser øges. På det sociale område er der generelt en tilbageholdenhed med døgnanbringelser af børn, unge og familier. Desværre bliver vi også vidner til, at nogle børn lades i stikken, at man forsøger sig med utilstrækkelige, alternative løsninger for længe. Som forening må vi være med til at nytænke. Måske vil der fremover i højere grad til nogle børn efterspørges supplerende ydelser til dét at lade barnet være hjemme? Jeg tror, vi i de kommende år skal være langt mere nuancerede og kunne kreere flere specielle ydelser, tilrettelagt efter den enkeltes specifikke behov.

Samtidig synes jeg også, vi i samfundet ser en tendens til, at alt skal regelstyres. Der er et stort behov for at kontrollere og en tro på, at alt kan klares med regler. Hvis vi skal blive bedre til at nuancere, går det ikke med fasttømrede regelsæt,

som bliver dræbende for lysten, glæden og engagementet i at lave socialt arbejde.

Det livgivende felt

Vi befinder os også i en tid præget af den usikkerhed, socialreformkommissionens betænkning har ført med sig. Vi skal finde kommende nye ståsteder og nye samarbejdspartnere med de ændringer, der sker på det amtslige og kommunale plan.

Vi vil også fremover skulle markere os på kvaliteten i vore tilbud. Ud over naturligvis at have fagligheden skal vi have menneskeligheden og rummeligheden, men også friheden – selvfølgelig under ansvar. Vi skal være i et felt, hvor det er spændende, inspirerende og livgivende at være, så er der grobund for stor arbejdsglæde og gode resultater til gavn for de mennesker, vi omgås.

Med dette vil jeg takke alle, der på forskellig vis har ydet en indsats for foreningens arbejde. Der er mange facetter, der skal passe sammen for at få gode resultater ud af det, og heldigvis kan vi se tilbage på et år, hvor meget er lykkedes.

Jeg håber, vi også i 2005 vil kunne samles om arbejdet i Jysk børneforsorg/Fredehjem.

Jette Hansen

KRAKOW – tur – retur

Lærer Jacob Hermansen er en af de medarbejdere, som i sommerferien har været medleder på en ferietur under Jysk børneforsorg/Fredehjem for en gruppe unge 14-17 årige, der har behov for en særligt tilrettelagt ferieoplevelse

FERIE. Det er ganske enkelt det, det handler om. De unge har brug for det, i sjælen, i ånden og i kroppen. Brug for at komme væk – slippe det daglige og få tankerne andetsteds hen.

Ferieturene er på en måde gennemtænkte og planlagte ned til mindste detalje, og så alligevel ikke! Det gennemtænkte er holdningerne, værdierne og synet på børn og unge, og især vores måde at være sammen med dem på. Det planlagte er turen derned, de forskellige locations og det at kunne opsnuse og indfange realistiske ønsker og idéer fra de unge. Budskabet er meget enkelt »ferien er jeres tilsammen – vi er jeres guider – de voksne, og vi er med for at give jer alle en oplevelse, vi håber, I sent vil glemme. Vi har nogle regler på turen – ingen alkohol eller andre rusmidler, og alle aftaler med os voksne skal overholdes.« Det er stort set ordret, hvad vi siger til de unge, og vores kropssprog og øjne fortæller meget mere.

Nye venner, nye oplevelser

De skal tilbringe næsten en uge sammen med vildtfremmede voksne og jævnaldrende. Det er for nogle vanskeligt at skulle indstille sig på dette i en ung alder, men

samtidig også en styrke ved disse ferieture – nye venner, nye oplevelser og anderledes rammer. Det finder de ret hurtigt ud af.

Vi er de voksne, og vi skal være de perfekte voksne hele turen igennem. INGEN må overlades til sig selv. Vi kender ikke de unge mennesker, de kender ikke os – og sådan skal det være. Vi vil ikke være hverdagsbevidste om de unges liv og baggrund ud over, hvad der er nødvendigt rent medicinsk eller evt. andre forhold, som kan være afgørende for, at turen bliver så god som muligt. Nogle følsomme emner kan det være en fordel at være opmærksomme på, men det er altid en meget fin balancegang og meget individuelt. Ofte når skuldre og parader er ned-sunkne, åbner de unge selv op for deres tanker og følelser, der vedrører baggrund, familie samt gode som dårlige oplevelser.

Vores samarbejdspartnere er personalet på Jysk børneforsorg/Fredehjem's kontor, som formidler og har kontakten til de unges sagsbehandlere ude i kommunerne. Som ledere og frivillige skal vi have en fuldstændig entydig og klar aftale om, hvordan vi løser evt. medicinske behov, og især hvem der gør hvad – og den tillid viser vi hinanden, som den solide tillid, der er blevet vist os fra kontoret på Ellengården.

Med lyttelapper vidt åbne

Vi er ikke lærere, pædagoger, psykologer, forældre eller nogen form for behandlere eller terapeuter – og det er ikke meningen med en ferietur som denne. Men vores lyttelapper og øvrige sanser er vidt åbne, og vi skal være parate til at håndtere situationer og problemer, som opstår her og nu. Vi konfronterer de unge med deres egne handlinger, hvis det har betydning for, om de kommer helskindet igennem en situation med hjerte og personlig integritet i behold. Vi bruger også den nødvendige tid på at påvise, at nogle adfærdsændringer er nødvendige, for at resten af turen forbliver en god oplevelse. Og vi oplever, at den frihed, som bliver stillet de unge til rådighed, bliver passet og plejet meget omhyggeligt af de unge selv. Udgangspunktet er hele tiden, at turen er *deres* ferie, og naturligvis i et fællesskab.

Vi kræver ingen forklaring, når de unge fortæller os det, de gør, og åbner op for personlige oplevelser. Det er ikke vigtigt på denne ferie at grave dybere ned i forhold, som de unge er blevet udsat for, eller som de har sat sig selv i. Den respekt skal vi vise dem, og det skaber en stemning omkring turen, som vi tror på er tryk og meget tillidsfuld. Det vigtigste er, at det

er rart at være sammen. Vi er jo vidende om, at de fleste af de unge kommer fra forhold og situationer, som kan være kritiske for udviklingen af et godt og trygt liv i fremtiden – for nogle endda yderst kritiske. Mit personlige håb er, at de unge engang vil tænke tilbage på alt det skøre og sjove og bruge det til igen at sænke skuldrene og trække vejret i fremtidens svære stunder.

Mit udgangspunkt for turen er mig selv. Dernæst mine medledere og de frivillige, som har sagt ja til at lave en fed ferie for de unge. Det er temmelig afgørende, at vi som voksne på turen er helt klar over, hvad vi går ind til, og at vi er parate til at pakke vores egne behov meget langt væk.

Nådeslås søvn

Jeg kunne godt have valgt at lade hele denne artikel omhandle turens praktiske indhold: bjergturen, shoppingdagene i Krakows indre by, fodboldkampen Danmark-Sverige i hotellets lounge, turen i saltminerne og den våde eftermiddag i Park Wodny (vandland i Krakow), aften- og morgenstemningerne på værelserne – men det gjorde jeg ikke! Dog er der grund til at fremhæve den 8 km lange vandring

fra Zakopane ved foden af Tatrabjergene. Den var for disse 16 unge piger og drenge fysisk krævende. Undervejs oplevede vi alle sammen svimlende smukke højder og horisonter. Og ved ankomst til vandrehjemmet 1400 meter højere oppe lyste det ud af øjnene på de unge, at det havde været en hård tur. Ansigterne var forpustede og trøjerne gennemsvedte. Men en fælles stolthed løftede humøret ganske betydeligt, og de sov nådesløst tungt selv samme nat.

Med de unge jeg har mødt gennem årene i denne korte periode på en uge, vil jeg ikke slippe mine flygtige tanker om, hvordan det mon er gået dem siden hen. Jeg ved, at der er godtfolk derude på institutioner, børnehjem og hos plejefamilier, der intenst gør meget for at bibringe disse unge en mulighed for at få et godt liv. Det er bl.a. mig, der byder velkommen til en uges ferie for de unge, væk fra alle jer, for det har I og de brug for. Jeg håber, at vi rundt omkring i Danmark sender de unge videre med en uforglemmelig oplevelse af, at de har fået tankerne andetsteds hen, og at det har været sjovt og rart sammen med nye venner og nogle halvskøre voksne.

Jacob Hermansen

Som en udløber af nedlæggelsen af døgninstitutionen Borgmesterbakken er foreningens arbejde for sårbare unge i Horsens – Ude-Bo – etableret som en selvstændig arbejdsgræn i Jysk børneforsorg / Fredehjem.

Med en ildsjæl ved roret

Britta Schmidt er ansat som forstander for Ude-Bo pr. 1. december 2004.

Britta er født i København i 1959 og er opvokset i Sønderjylland.

Hun startede sit arbejdsliv inden for det sociale område i 1979 (udefra set måske lidt som en tilfældighed, men med tilbageblik lige i øjet).

I perioden 1979 til 1989 arbejdede Britta på forskellige handicapinstitutioner.

I 1989 afsluttede hun sin uddannelse som socialpædagog fra Aalborg Socialpædagogiske Seminarium.

Fra 1991 skete der et jobskifte til området for sent udviklede, hvor Britta fik job i PMU i Sindal.

Pr. august 1995 blev Britta ansat som pædagog i Udebo og er fortsat her, til hun overtager forstanderjobbet pr. 1. december 2004.

Britta har været i Udebo i 9 år og været med til at udvikle ungeprojektet til det, det er i dag. Når Britta bliver leder, fortsætter udviklingen. Britta brænder for de unge, og hun har lært at rumme dem med de problemer, de har. Hun tager i sine holdninger og sin indsats udgangs-

punkt i de unges liv, og derfor vil Udebo altid være på vej et sted hen. Desuden vil Britta gerne gøre sin indflydelse gældende, hun har en overbevisning om, at hendes indsats gør en forskel. Derfor modtager hun med glæde, men også med en vis ydmyghed den udfordring, det er at blive forstander.

Britta udtaler: *»Jeg er vild med mit job, det er en stor del af min identitet. Det giver mig mindst lige så meget, som jeg giver. Ungeaftener kan gøre mig helt »høj«, og jeg har tusindvis af nye idéer, når jeg er på vej hjem fra disse aftener.«*

»Engagementet gjorde mig til en god pædagog. Håber også, jeg bliver en god leder.«

Hvad er så baggrunden for dette engagement?

Britta fortæller videre i et interview, at hun er opvokset i Sønderjylland i en lille landsby, hvilket er væsentligt for hendes grundholdninger. *»Landsbymiljøet, hvor alle kender alle og ved alt om alle, giver noget særligt«* siger Britta og fortsætter.

Bestyrelsesmedlem på Familiebo, Annegerda Muff, giver her et miniportræt af Familiebo's nye forstander, Kirsten Sejer Pedersen

»Min far har siddet i en kørestol fra jeg var ca. 6 år, så der var altid nogen hjemme. Det var en fast og sund kernefamilie uden skilsmisser, og som turde se både de gode og dårlige sider i øjnene og tale åbent om det – en familie, hvor alle typer mennesker kom fra tigger og omvandrende svend til præst og degn.

Vores hjem bar præg af få penge, men megen kærlighed og medmenneskelighed.

I mit private voksenliv indgår mange mennesker, som har samme erhvervsretning som jeg. Samtidig er der også mennesker, der mangler eller manglede lidt hjerterum.

Børn har jeg desværre aldrig fået, kun en del af »pap«, men jeg havde en dejlig mormor, som sagde: Der er en mening med Vor Herres handlinger, men den er ikke altid forståelig«.

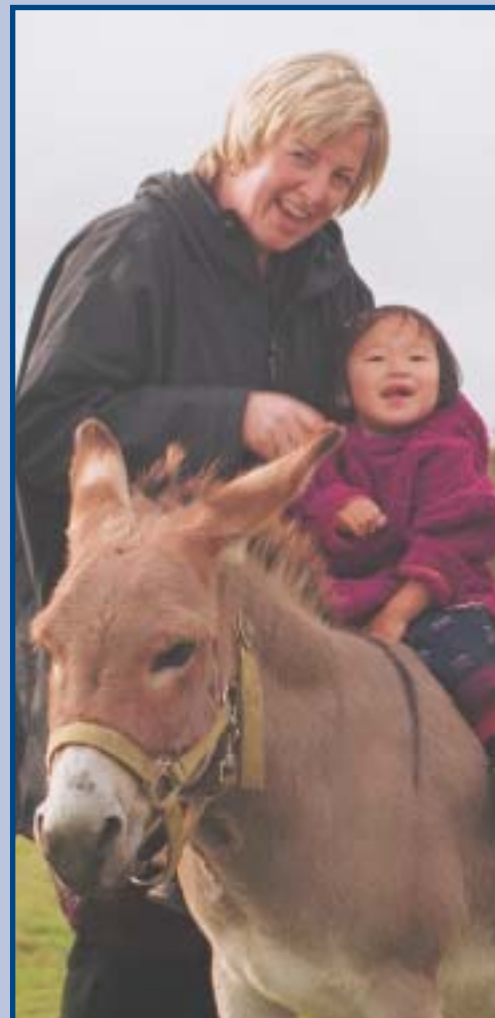
Det var, hvad jeg har valgt at skrive om den »ildsjæl«, der skal være forstander i Udebo.

Peter Rabjerg

Kærlighed mindskes ikke af at blive delt

»Skønt er landet, ingen hindring
standser blikket, når det vanker
over vidderne og henter
fred og ro til sjæl og tanker«

Det er det stof, vores nyudnævnte forstander på Familiebo i Vejle, Kirsten Sejer Pedersen, er gjort af. Kirsten er født i 1960 og pædagoguddannet fra Åbenrå. Efter et ophold på Haslev udvidede Højskole gik vejen til »Skibet Børnehus«, hvor jeg første gang hørte hende omtalt som en kompetent og vidende person af Familiebo's første forstander, Søren Ærø, der da var i praktik hos hende. Så da Søren senere sag-

NYE FORSTANDERE I JYSK BØRNEFORSORG/FREDEHJEM

de, at Kirsten var ansøger til et job i Familiebo's børnehave, var vi i bestyrelsen ikke i tvivl, og det har vi ikke været siden. Vi skrev 1992, men i 1998 kom Kirsten på fuld tid på Familiebo, og hun blev samtidig afdelingsleder med pædagogisk ansvar. Efter en for Familiebo turbulent tid blev Kirsten konstitueret som forstander og siden ansat pr. 1. april 2004 som forstander for institutionen.

At kunne vende billedet

Under samtalen pointerer Kirsten sin kristne opvækst, og at hun ser det som sin vigtigste opgave at møde mennesker med et åbent sind. For hende er det et »must« at anskue hvert enkelt menneske som unikt i sig selv. »For mig er det vigtigt **at se mennesket, før jeg ser problemet**«, som hun formulerer det. »For det kan jo være«, fortsætter hun med en allegori, hun mødte på Kempler-instituttet, »at det billede, vi ser på og først opfatter som en dejlig dyb skovsø, i virkeligheden viser sig at være en mørk tordensky, så må billedet vendes på hovedet, og vi må i vort arbejde tage udgangspunkt i det«.

Tidens store behandlingstrend er forskellige former for terapi. Men det er ikke nok, understreger Kirsten. Som hun siger »vasketøjet skal jo sorteres, og

hverdagen skal fungere. Vores beboere skal føle, at de bliver set, at de er accepterede og holdt af«.

Sønderjylland og Kina

Hvis man selv har prøvet en flig af et sådant job, der ikke lader sig rubricere i et 9-16 job, og hvor juleaften/nytårsaften ikke er fredede, ved man, at man har brug for en base, en kraftkilde, et frirum. For Kirsten er det ikke mindst den ballast, hun har med fra barn-domshjemmet, hvor hun fik grundlagt sit store sociale engagement. Når den velbeslåede familie kørte til stranden, blev bilen naturligvis fyldt op med børn, der ikke havde samme mulighed i deres familie. Moderen var den, der delte antabus ud derhjemme til den, der måtte have behov. Nu er Kirstens base udvidet med lille, herlige 4-årige Ellen, som hun hentede i Kina i foråret 2001, og den pige kan i sandhed smelte ethvert hjerte med sin sødme og sin klogskab.

Under samtalens forløb bliver vi enige om, at det eneste, der ikke bliver mindre af at blive delt, er kærlighed, og som Kirsten supplerer, så har hun noget på den konto, som mange beboere ikke har, men som hun gerne deler ud af.

Ingen enkle løsninger

På Spørgsmålet om, hvilke visioner hun har for Familiebo, svarer hun: »*Familiebo's grundværdier skal der værnes om. Dem skal vi kæmpe for, selv om verden udenfor råber på enkle løsninger. Men der findes ikke hurtige, overfladiske løsninger på sociale og følelsesmæssige problemstillinger. Det, vi tilføjer vore beboere, skal gerne kunne bære fremover*«.

Et vitalt spørgsmål for intervieweren er, hvordan man bedst fremmer arbejdet mellem bestyrelsen og institutionen. Her formulerer Kirsten et klart svar: »*Ved en meget høj grad af åbenhed og ærlighed. Turde være ved, at noget går godt og noget skidt. Vi skal turde være i dialog med bestyrelsen. En sund spejling er vigtig. Men, bestyrelsen har også en opgave i at tage vare på forstanderen*«.

Det smukke hus, den hyggelige indretning og den imødekommende atmosfære er efter min mening også med til, at sagsbehandlere m.fl. føler sig godt hjemme her, og jeg ved tilfældigvis, at mindst én af slagsen har givet udtryk for, at Familiebo netop for hendes »klient« gjorde en forskel. Efter en sådan melding er man glad for og stolt af at vedkende sig en bestyrelsespost netop der.

Annegerda Kirk Muff

Jørgen Lyng Pedersen er ny leder af opholdsstedet i Skæring. Han er født i 1943 og vokset op på Trøjborg i Århus, gift med Tove og har 3 voksne børn. Hans bestyrelsesformand, Ulla Nørager, har interviewet ham.

En skipper, der kan mere end de 7 verdenshave...

Årsskiftet 2003/2004 bød på et lederskifte for Opholdsstedet Skæring Hedevej – et lidt utraditionelt et af slagsen, eftersom lokalbestyrelsen midt i sit arbejde på at finde den rette efterfølger for Lis Bendixen pludselig fik at vide, at den konstituerede leder, Jørgen Lyng Pedersen, måske godt kunne overtales til at lade sig vælge til ny leder.

Det tog os ikke lang tid at overveje dét tilbud. Jørgen havde været med siden opstarten af opholdsstedet, og vi kendte ham som en både dygtig og afholdt pædagog og havde lært hans ildhu og entusiasme som konstitueret leder at kende. Så vi takkede ja til tilbudet – og det har vi ikke fortrudt. Jørgen kan føre såvel drenge som medarbejdere gennem både storme og oprørte vande – med den ro og det overblik, man vel er nødt til at have, hvis man hører til dem, der kaster sig ud i en jordomsejling af flere års varighed. Det gjorde Jørgen – fra 1991 til 1996 – og det kom der en rigtig god leder ud af!

Jeg har stillet ham nogle

spørgsmål, som kan være med til at portrættere ham:

Hvad er det bedste ved at være leder?

»Det er en opgave med mange facetter, men den nærmeste fremtid fortæller, at der skal være fokus på, at institutionen skal udvikle sig, så vi er parate til de opgaver, vi kan se trænger sig på. Det er vigtigt, at vi som personale tager hånd om det og bliver fagligt dygtige. Som leder har jeg den mulighed at organisere – fokusere, og på tæt hold følge institutionens liv.«

Hvad ville du have været, hvis ikke du var blevet pædagog?

»Hvis økonomien var til det, opdagelsesrejsende.«

Hvad er det bedste ved at være tilknyttet Jysk børneforsorg/Fredehjem?

»Vi er en del af en organisation med mange kreative idéer, og selvom vi ikke kender alle personerne, så ved vi, at de er der med samme formål, at gøre en forskel.«

Hvad kunne Jysk børneforsorg/Fredehjem gøre bedre?

»Organisationen er medarbej-

derne og summen af alle de kvalifikationer, vi har. Det er vigtigt hele tiden at opkvalificere til de fremtidige opgaver. Sammenkomster – såvel faglige som sociale skal stadig prioriteres højt.

Spørg ikke, hvad Jysk børneforsorg/ Fredehjem kan gøre for dig, men spørg hvad du kan gøre for Jysk børneforsorg/ Fredehjem.«

Hvad er din yndlingsbeskæftigelse, når du har fri?

»Jeg er ved at modernisere et nedlagt landbrug, hvilket jeg nu kan se enden på. Tidligere byggede jeg sammen med konen en sejlbåd af stål. Jeg får ikke sejlet så meget nu, men det kommer. Når jeg bliver pensioneret, vil jeg bo på landet om sommeren og så sejle i Caribien og Sydamerika om vinteren.«

Hvad er din værste last?

»Ifølge venner og bekendte arbejder jeg for meget i fritiden.«

Hvad er din største dyd?

»Jeg er godt nok flink.«

Ulla Nørager

Ida og Erik Lund Nielsen fra foreningens hovedbestyrelse fortæller her om den studietur, forstandere og hovedbestyrelse havde i efteråret 2004.

BARCELONA – tur – retur

Denne gang gik studieturen for foreningens ledere og hovedbestyrelse til Barcelona, som er en spændende by, mest kendt for kirken »La Sagrada Familia« (»Den Hellige Familie«) tegnet af den berømte arkitekt Gaudi. Byggeriet har stået på siden 1882, og kirken forventes færdig i år 2050! Det er et meget specielt bygningsværk, men der er mange andre spændende ting at se dernede. Vi vælger at fortælle om noget af det, almindelige turister ikke ser.

Anbragte børn

Det første sted, vi besøgte, var et observationshjem, hvor børn bliver afleveret eller anbragt – ofte små børn fundet på gaden eller børn fjernet af myndighederne. Det yngste barn var 14 dage gammelt, det ældste 12 år.

Børnene bliver observeret og undersøgt for sygdomme og symptomer efter eventuelle misbrug, og opgaven er at finde plejefamilier til dem. De længste ophold kan vare 1 år, så skal børnene gerne videre. Den organisation, vi havde kontakt med, havde 81 plejefamilier. Tro ikke, det er som i Danmark, hvor familierne

Børnehjem i El Masnou.

er lønnede. Nej, de får alene dækket de direkte udgifter til mad, tøj, skole, fritid og hvad børn ellers har brug for (ca. 80 kroner pr. dag). Når børnene fylder 18 år, er der ikke betaling længere. Har man haft børnene boende i mange år, bliver de ofte hos familien, eller familien betaler for børnene, mens de er under uddannelse. Den ene familie, vi besøgte, havde selv 2 børn og 5 plejebørn. Deres egne var ved at være voksne og var flyttet hjemmefra.

En anden familie var noget helt specielt. De havde en kæmpe villa med mange værelser, stuer og kroge. Et helt ubeskriveligt sted. Mathilde, som konen hed, fortalte, at de selv havde 2 børn, 3 adopterede og 7 plejebørn ud over mandens ene barn fra et tidligere ægteskab. For øjeblikket havde de lov til at have 8 plejebørn, men havde plads til 4 mere. De ældste blev selvfølgelig boende, til de selv ønskede at flytte. Det var tydeligvis en velstående familie. Hjemmet var fyldt med mange gamle antikke møbler og spændende ting. Mathilde ordnede alting såsom madlavning, indkøb og vask, dog med hjælp af en ung marokansk pige. Det var virkelig et hjem fyldt med kærlighed og varme! Vi spurgte selvfølgelig, hvad der fik dem til at yde det kæmpearbejde. Svaret var kærlighed til børn og unge og øn-

ARED – Resocialiseringscenter for kvindelige afsonere.

sket om at gøre en forskel for disse svigtede, forsømte, mishandlede og ofte misbrugte børn.

Caritas

Vi besøgte også organisationen Caritas, som er den katolske kirkes sociale arbejde. I Catalonien var deres totale omsætning sidste år 15 millioner euro, hvoraf 20% kom fra det offentlige og 80% fra donationer, arv og gaver modtaget i kirken.

Et af vore andre besøgssteder var et

rehabiliteringssted for kvinder på »orlov« fra fængslet. De møder op i dagtimerne og skal så møde i fængslet igen om aftenen. De bliver oplært som syersker eller til at lave tapas, sandwich og lignende til salg i kantiner. Lederen af dette sted fortalte, at hun tidligere har været ansat ved det lokale fængselsvæsen, men at hun har valgt at gå ned til »halv løn« og mere end dobbelt arbejdsglæde.

De indsatte på dette arbejdssted var så dygtige, at alt hvad de fremstillede blev solgt lokalt. Institutionen hjælper dem

Treball – Resocialiseringscenter for kvinder og mænd.

desuden til selv at kunne åbne en salgsbod eller lignende, når man mener, de er klar til det. På denne måde giver uddannelsen og træningen dem gode muligheder for ikke at fortsætte med kriminalitet, når straffen er udstået.

Om vores organisation siden hen får anvendt inspirationen fra Spanien, vil tiden vise, men det var under alle omstændigheder en spændende oplevelse at se, hvordan den katolske kirke arbejder og at møde nogle af deres idealister.

Ida og Erik Lund Nielsen

Lone Barsøe har valgt at tage et års orlov fra sin stilling som forstander på Solbakkens Døgntilbud, og vi har bedt hende om at delagtiggøre os i sine tanker om forstanderjobbet.

Mellem en livsverden og en systemverden

Lone Barsøe i samtale med sin afløser, Mona Engelbrecht.

Jeg var endnu kun 3 år gammel. Det var natten før min 4 års fødselsdag. Omkring midnat kom en sygeplejerske ind på hospitalsstuen for at hænge et fasteskilt op ved fodenden af min sengegavl på Ortopædisk Hospital i København. Dagen efter skulle jeg igennem min hidtil største operation. På en fødeklinik i nærheden gispede min mor efter vejret i håbet om

at samle kræfter til at føde et velskabt barn.

Den 12. november 1960 blev mit livs retningsgiver. I tåger af elendighed og smerter vågnede jeg op til min fødselsdag med mine morforældre bøjede over mig og med den vigtigste af alle gaver: En meddelelse om, at jeg havde fået en lillesøster. Det er det første, det eneste og det vigtig-

ste jeg husker fra min tidlige barndom. Og sådan blev en smertens dag til en hjertens dag, et møde mellem systemverdenen og min livsverden.

Igennem hele min barndom pendlede jeg mellem mit barndomshjem og Ortopædisk Hospital. Jeg tvivlede aldrig på mine omgivers gode hensigter. I min livsverden var ledetråden krav, kreativitet og kærlighed, mens det i systemverdenen var krop, kirurgi og kniv kombineret med den kærlige omsorg, der udgik fra diakoniens søstre, men som i stuegangens stunder trippede efter overlægen, som umælende, forskræmte nulliteter.

I studieårene var jeg dels på Universitetet dels på Den Sociale Højskole drevet af et ubevidst ønske om at få et svar på forholdet mellem min livsverden og systemverdenen. Og i glimt blev jeg klar over, at jeg bar på en smerte af utilstrækkelighed, der stod i vejen for en ægte opmærksomhed rettet mod den lillesøster, de tilhørere og de klienter, der havde krav på en fordomsfri og afklaret rollemodel.

Udfordringen var således at gøre mine erfaringer til et brugbart værktøj, hvor jeg i det lønnede og frivillige arbejde kunne fungere som katalysator for andres udviklingsprocesser.

1 K.E. Løgstrup
»System og Symbol«.

2 Søren Kierkegaard
»Synspunktet for min
Forfatter-Virksomhed.
En ligefrem Meddelelse«.

Solbakkens beboere Brabrand Søen rundt.

Kierkegaards hjælpekunst

I opgøret med min utilstrækkelighedsfølelse hentede jeg inspiration hos K.E. Løgstrup, der bl.a. forsikrede mig om, at ¹»Menneskets tilværelse er hævet over at blive gjort til middel for noget formål og hævet over at blive anset for formålsløs. Kort sagt, for et menneskes betydning og værd findes ingen målestok, og når der ikke gør det, er mennesker lige«.

I bearbejdningen af mit behov for at være noget for andre fik Søren Kierkegaards tanker om det at hjælpe stor betydning. Kierkegaard påpegede således ²»At man, naar det i Sandhed skal lykkes En at føre et Menneske hen til et bestemt Sted, først og fremmest maa passe paa at finde ham der, hvor han er, og begynde der. Det-

te er Hemmeligheden i al Hjelpekunst.«

I sommeren 2001 læste jeg Kjeld Høgsbro m.fl.s bog »Ungdom, udvikling og handicap«, som bygger på de erfaringer, man gjorde sig i et treårigt projekt omkring unge med handicap og deres selvstændighedsproces.

Bogen indledes med et citat af Ivar Frønnes, hvori det hedder, at »Man ikke lærer at blive voksen af voksne«. Der peges således på vigtigheden af at tage ungdomstidens behov for at afprøve sig selv og gøre sig egne erfaringer alvorligt.

Jeg vovede springet

Det var med mine personlige erfaringer, mit mangeårige engagement i unge han-

dicappedes udviklingsmuligheder og nogle nyttige læresætninger i rygsækken, jeg vovede springet og søgte den ledige stilling som forstander på Solbakken.

Jeg vidste, at udfordringen lå i at balancere mellem kravene fra en livsverden og kravene fra en systemverden. Mellem de unges, de pårørendes og medarbejdernes ønsker om det gode hverdagslivs på den ene side, og det politiske-administrative systems rammer for det gode hverdagsliv på den anden side.

Ved min ansættelse udgjorde diakoniens søstre fra Ortopædisk Hospital og 70'ernes ringeagt af »hattedamer« min væsentligste reference i forhold til også at skulle samarbejde med en privat organisation som Jysk børneforsorg/Fredshjem

- ▶ ▶ med folkekirkens diakoni som sit grundlag. Men som kristen og forankret i næstekærlighedsbudskabet var jeg åben over for de muligheder, der lå heri.

Værdier i spil

Set i bakspejlet har netop samarbejdet med Jysk børneforsorg/Fredehjem haft en overordentlig stor betydning for mig i de tre år, jeg har virket på Solbakken. Det skyldes først og fremmest, at Jysk børneforsorg/Fredehjem er en værdibåren forening, der med Kierkegaards ord har forstået »hjælpekunsten«. Foreningen gør sit ypperste for at praktisere næstekærlighe-

den gennem en empatisk tilgang til de mennesker, for hvem andres rummelighed er afgørende for deres livsverden og det gode hverdagsliv.

Næstekærligheden er i dag integreret i FN's standardregler om ligebehandling og i vores solidariske velfærdsmodel, men Jysk børneforsorg/Fredehjem er med til at fastholde næstekærligheden som et grundlag for en praksis, der bygger på menneskers ligeværd og muligheder.

Det er min erfaring, at Jysk børneforsorg/Fredehjem i sin praksis er forankret i livsverdenen, men samtidig evner at balancere mellem livsverdenen og systemverdenen. Det er således også her, jeg igennem

mit samarbejde med bestyrelsen og administrationen har fået opbakning og støtte, når de unges og medarbejdernes livsverdener greb mig »om hjertet« i situationer, hvor de kom i klemme i systemverdenen.

Hjerte rimer på smerte

I livsverdenen rimer hjerte på smerte. I systemverdenen er der ingen rim, men begreber som ressourcer, organisation, ydelser og effekt. Som leder i en organisation under Jysk børneforsorg/Fredehjem med driftsoverenskomst med Århus Amt stilles der særlige krav til at kunne forene de to verdener. Jeg skal kunne mestre empatien for beboernes livsverdener, loyaliteten over for medarbejdere, Jysk børneforsorg/Fredehjem og Århus Amt, og jeg skal i forlængelse heraf kunne afveje mangesidige krav og ønsker. Det er både en spændende og relevant udfordring.

Men vi lever i en tid præget af store forandringer, en tid hvor systemverdenen trækker lederen i retning af en mere administrativ og bureaukratisk ledelsesfunktion, ofte på bekostning af den faglige ledelse, beboernes livsverdener og det gode hverdagsliv.

I min orlovsperiode vil jeg forsøge at finde en ny orientering i denne udviklingsproces.

Mine egne erfaringer i feltet mellem livsverden og systemverden vil altid præge min måde at være leder på og vil samtidig altid sikre, at jeg bevarer troen på og håbet om, at der kan bygges bro mellem disse to verdener.

Lone Barsøe

gør det
du er bedst til

det gør vi

Danske Bank

Psykolog Palle Hansen har som led i sin ansættelse i Jysk børneforsorg / Fredehjem foretaget en undersøgelse af i alt 13 sent udviklede unge fra bo- og uddannelsesstederne, og han fortæller her om sine observationer

Unikke individer

nøjere vurdering af, hvilke tanker, fantasier og vurderinger den unge har af sin situation, og hvilke konsekvenser disse får for adfærden.

Selve undersøgelsen har bestået i indsamling af anamnesticke oplysninger, samtale med den unge samt egentlig personlighedstestning. På denne måde kan man få et billede af den unges individuelle livshistorie og subjektive selvopfattelse, som er meget vigtige faktorer at medinddrage i de samlede rehabiliteringsbestræbelser.

Resultatet af undersøgelsen er meget omfattende. Langt de fleste unge har været meget motiverede for at medvirke, og jeg har fået mange helt personlige informationer fra de unge – dels om deres oplevelser fra fortiden, dels om deres oplevelse af deres aktuelle situation.

Af generelle problemer hos de unge kan nævnes:

Langt de fleste unge i undersøgelsen har i deres skoletid været udsat for megen mobning, som fortsat fylder meget i deres tanker. Da disse tanker ofte forties i forhold til omgivelserne, kan det give anledning til ensomhed.

Flere af specielt de unge mænd forsværer sig mod oplevelsen af skam med en »Carl-smart-holdning«, hvor de ofte udadtil forsøger at klare mere, end de i realite-

ten magter. Oplevelsen af ikke at kunne magte det, man udfordrer, kan medføre en stressadfærd med misbrugsproblemer eller social isolation.

Flere af specielt de unge kvinder drømmer om at etablere tryghed via en god kæreste og bliver hermed lette ofre for udnyttelse.

En del af de unge har det dårligt med at få skæld ud, og det har efterhånden udviklet sig til, at flere af de unge vil kunne opfatte et godt råd som kritik. Nogle giver udtryk for, at de gerne vil hjælpe andre, da de ofte selv har oplevet at have behov for hjælp.

Oplevelse af ensomhed og nedsat evne til at tage initiativ til sociale kontakter karakteriserer endvidere flere af disse unge.

Sammenfattende viser undersøgelsen, at den individuelle personlighedsbeskrivelse og de psykodynamiske forhold er meget vigtige elementer at medinddrage i de samlede habiliteringsbestræbelser over for denne gruppe af unge for i størst mulig udstrækning at forebygge samfundsmæssig marginalisering.

Herudover skærper den individuelle personlighedsbeskrivelse vores opmærksomhed over for, at vi har med unikke individer at gøre, og ikke en kategori af mennesker.

Palle Hansen

Det at have et kognitivt handicap er ofte forbundet med en følelse af skam eller oplevelse af ikke at være god nok. En oplevelse af skam har en meget negativ indflydelse på selvtilliden, og personen vil ofte mobilisere forskelligartede forsvarsmekanismer for at mindske skamfølelsen.

Hos unge sent udviklede består forsvaret i flere tilfælde af en form for »Carl-smart-holdning«, hvor den unge udadtil signalerer at kunne mestre flere funktioner og opgaver, end vedkommende i realiteten magter.

For at etablere et tydeligere billede af dette forhold har jeg undersøgt 13 sent udviklede mænd og kvinder med henblik på at klarlægge de mere psykodynamiske forhold, hvilket er ensbetydende med en

Bertha, skønne Bertha ...

Psykolog Birthe Kruse har her i efteråret haft til opgave at foretage en ekstern evaluering af det særlige samarbejde, der er mellem foreningens job- og boprojekt i Thisted og virksomheden Coloplast A/S. Projektet er støttet af den europæiske socialfond. Her mødte hun bl.a. Anne Marie, og det kom der denne artikel ud af...

Det var den første strofe i sangen om den lille fabrik med den menneskelige maskine, Bertha, der både kunne være i hopla og producere ting og sager, så det knagede, eller være i trist humør, når en lille mus havde sneget sig indenfor i maskinens indre. Jeg holdt meget af at se børnetime med mine børn, mens de var små, især når denne engelske dukkefilm tonede frem en gang om ugen. På fabrikken var der en sød og rar direktør, der var en Hassan på lageret med turban på hovedet, der kørte truck (han kørte også indimellem ind i tingene, men pyt med det). Så var der en masse andre rare medarbejdere i pakkeriet osv. Men så var der en ganske særlig personlighed, og hun hed fru Top. Hun havde en lille kaffevogn, som hun kørte rundt med på fabrikken, og hun sørgede for, at medarbejderne var velforsynede og i det hele taget havde det godt. Da jeg første gang trådte ind på Coloplast A/S i Thisted og mødte Anne Marie Fåborg, så gik der ikke mange minutter,

før jeg kom i tanke om Bertha og fru Top. For her var i sandhed en fru Top, endda af den vaskeægte slags.

Elmelund og Coloplast

Gennem min ansættelse som evaluator af socialfondsprojektet i Thisted har jeg i en periode her i sensommeren kørt den lange vej fra Østjylland til Thy. Jeg har haft den fornøjelse at lære Bo- og jobprojekt Elmelund at kende. Elmelund har ti unge beboere, som alle har et ønske om at være i arbejde. De seneste to år har Elmelund deltaget i et projekt med midler fra socialfonden, hvor intentionen har været at indsluse de unge med indlærings- og kontaktvanskeligheder på arbejdsmarkedet ved brug af mentorer på arbejdspladsen. Hovedtemaet var »I MESTERLÆRE PÅ EN

*Tidligere Elmelund-beboer
Kristina Christensen – nu ansat
i fleksjob på Coloplast.*

NY MÅDE«, hvilket indebar en treårig forsøgsperiode, hvor hensigten var at skabe grobund for et fremtidigt samarbejde mellem Elmelund og Thisted's virksomheder.

Coloplast A/S har været basis for hele den arbejdsmarkedsuddannelse, de unge har gennemgået for at kunne blive ansat evt. i et fleksjob. Når valget er faldet på netop denne virksomhed, er det fordi, den allerede for tre år siden har vist et særligt engagement i forhold til at ansætte medarbejdere på særlige vilkår. Coloplast har en officiel virksomhedsplan, der indeholder en personalepolitik, som lægger vægt på et socialt engagement. Coloplast udvikler og producerer produkter til hospitals- og sygeplejesektoren.

Anne Marie

Anne Marie Fåborg har som medarbejder på Coloplast i mange år gjort sig til talsmand for, at arbejdsmarkedet skal kunne rumme medborgere, som ikke helt kan arbejde for fuldt tryk, men som har et særligt behov for vilkår, der er afstemt efter deres arbejdsevne. Derfor var det naturligt, at hun blev udpeget som mentor for de unge i projektperioden. Begrebet

*Birgitte Pedersen fra Elmelund
og Anne Marie Fåborg.*

professionelt mentorskab skal forstås som »en formel relation mellem en medarbejder (mentor) og en lærling/elev (mentee), der er baseret på en aftale mellem parterne, hvor formålet primært er, at mentee får udbytte af relationen, som er i god overensstemmelse med dennes egen personlige situation og udvikling«.

Det er selve relationen mellem mentor og mentee, som har værdi i sig selv, og professionelt mentorskab kræver mange kompetencer, hvor mentor skal kunne gå ind på mange niveauer i en afklaring omkring mentees selvudvikling. Denne opgave behersker Anne Marie til fulde. Hun er et menneske med et stort hjerte for andres ve og vel, og som hun gjorde mig opmærksom på: »det kunne jo være dig selv, som havde en søn med nogle vanskeligheder, der gjorde, at han havde behov for en lang oplæring og tilpasning til arbejdsmarkedet«. Ja, det kunne jo være min søn, og hvor er det godt, at det rummelige arbejdsmarked ikke blot er flotte hensigts-erklæringer, men forhåbentlig også en realitet i tidens Danmark.

Fru Top

Derfor er min sammenligning med

Berthas fabrik ikke helt ved siden af. For når man færdes på Coloplast, bliver man mødt med et åbent sind. Alle siger goddag, giver et anerkendende nik eller blot et smil. Men især Anne Maries stil har gjort indtryk på mig. Hun er kendt af alle, og især de unge fra Elmelund har hendes særlige opmærksomhed. Hun er som mentor i stand til at lytte og give tilbagemelding, vise forståelse og give konstruktiv kritik. Så de unge er aldrig i tvivl om, hvor hjælpen er at hente. Men det er også min opfattelse, at Anne Marie har haft afgørende indflydelse på, at der i det daglige arbejde er en omgangstone, hvor der er plads til at være den, man er. Derfor vil jeg mene, at Anne Marie har en funktion som Fru Top, dog uden kaffevogn, men i høj grad som en person, der er med til, at medarbejderne føler sig godt behandlet.

Seks unge fra Elmelund har i projektperioden fået varig ansættelse på Coloplast, og flere er på vej ind i et praktikforløb. Men uanset om projektmidlerne slipper op her ved udgangen af 2004, så er der ingen tvivl om, at Anne Marie ufortrødent vil arbejde videre på, at det sociale engagement skal forankres på Thistedes virksomheder. Indtil nu ser det ud til at lykkes med tiden.

*Hanne Andersen
fra Elmelund.*

Det har været en god oplevelse for mig at komme indenfor hos sådan en succesrig virksomhed og der finde et arbejdsmiljø, som jeg ikke havde fantasi til at forestille mig.

Birthe Kruse

De frivillige støttebeboere fra foreningens forskellige arbejdsgrøner var i september samlet i Odder til kursus og erfaringsudveksling. Projektmedarbejderne her på kontoret, Helena Rotvig Kristiansen (øverst) og Tinna Halliday (nederst) fortæller her om arrangementet.

ODDER – tur – retur

Gråvejr og silende regn var ikke just nogen opløftende start på støttebeboerkonferencen i Odder, men det skulle snart vise sig, at det var engagement og godt humør, der blev weekendens kendetegn. Vi var spændte på at møde alle støttebeboerne – få ansigter på, og ikke mindst få et bedre indblik i, hvad Jysk børneforsorg/Fredehjem er for en størrelse. Vores opgave var bl.a. at fungere som referenter på støttebeboerkonferencen. I det daglige sidder vi begge på kontoret på Bethesdavej og arbejder med integrationsprojektet »Nydanskere hjælper nydanskere«, hvor vi forsøger at skabe en netværksgruppe af resourcestærke flygtninge/indvandrere, der skal fungere som besøgsvenner for folk med anden etnisk baggrund end dansk.

Fornemmelse af samhørighed

Da vi alle var samlet, blev vi bænket med kaffe og kage, mens Peter Rabjerg og Lars Bundgaard bød velkommen. Lars introducerede os alle til historien omkring Jysk børneforsorg/Fredehjem – den historie, vi alle er en del af. Han fortalte om præste-

fruen Ellen Schepelern, der med mod og hjerte startede et socialt arbejde blandt de prostituerede i Århus havnekvarter, over opførelsen af det første opdragelseshjem for unge piger til den moderne organisation, Jysk børneforsorg/Fredehjem er i dag. Historien bragte os lidt nærmere hinanden og gav en forståelse for og et godt billede af Jysk børneforsorg/Fredehjem. Forståelsen for det arbejde, der sker i Jysk børneforsorg/Fredehjem fik endnu et kvantespring fremad, efterhånden som alle støttebeboerne præsenterede sig selv og den institution eller boenhed, de kom fra. Introduktionerne tog det meste af et par timer, og efter en god og hyggelig middag var det tid at sætte kursen mod det lokale bowlingcenter. Bowling efterfulgt af hyggesnak i dagligstuen gav en god fornemmelse af samhørighed.

Oplevelser og erfaringer deles

Efter et solidt morgenmåltid var det tid til erfaringsudveksling, og den samværsofølelse, der var opbygget aftenen forinden, dannede en god baggrund for gensidig for-

ståelse og tillid. Flere af støttebeboerne arbejder alene, og det var meget tydeligt, at de havde stor gavn af at møde andre i samme funktion som dem selv. Støttebeboerne tumler ofte med store og krævende problemstillinger, der sjældent har en fast løsningsmodel, så der var stor lydhørhed og indbyrdes respekt over for hinandens oplevelser og erfaringer. De fandt støtte i hinandens erfaringer og tillid til egne måder at takle situationer på. For os, der ikke havde et større kendskab til støttebeboernes funktioner, var det en stor oplevelse at høre om deres tilværelse med de unge, de bor sammen med. Det sociale ar-

Støttebeboere i haven på Høvej.

bejde fik et medmenneskeligt ansigt, der lå ud over det professionelle sociale arbejde, vi oftest hører om. Vi oplevede en forståelse for, at støttebeboerne er centrale for det behov, der er for at skabe og bevare medmenneskelige relationer. Vi var, og er meget imponerede af det store stykke arbejde, støttebeboerne yder i forhold til de mennesker, de bor sammen med. Det kræver en helt bestemt indstilling til sine medmennesker og en god empati at være en del af en boenhed, hvor ens bofæller ofte har problemer. Støttebeboerne skal kunne træde til i konkrete situationer, men de skal også have sans for at trække sig og lade de unge selv klare mange ting. De skal være rollemodeller for, hvordan man fungerer på en positiv måde i en helt almindelig hverdag.

Det var en meget interessant weekend for to »kontormus«, hvor vi fik ansigter på nogle af de personer, »der gør en forskel« inden for Jysk børneforsorg/Fredshjems arbejde.

*Tinna Halliday og
Helena Rotvig Kristiansen*

BDO ScanRevision er en af de ledende revisions- og rådgivningsvirksomheder med kontorer i 29 byer og ca. 750 medarbejdere.

Vi hjælper som kunder – virksomheder og personer – bag dem – på vej til vækst.

Vi har de traditionelle specialafdelinger inden for skat, moms, E mv., men vi har også specialafdelinger og specialitet, der tager sig af specielle kunder og opgaver som pengelinstitutter, miljøregnskaber, private skoler, boligelskaber, offentlige og halvoffentlige institutioner samt private selvvejende institutioner og fonde.

Deres nærmeste rådgivere:

Statsautoriserede revisorer
Lars Kruse
Niels Enevoldsen
Harry Olesen
Per Klofborg
Poul Borghus
Tommy Andreasen

**Deres
nærmeste
rådgiver**

BDO

BDO ScanRevision
Statsautoriseret
revisionsaktieselskab

Silkeborg
Godthåbsvej 4, 8600 Silkeborg
Tlf. 89 22 33 00, Fax 89 22 33 01
E-mail: silkeborg@bdo.dk

Veje til Vækst

www.bdo.dk

Jysk børneforsorg/Fredehjem

Ellengården:

Bethesdavej 81, 8200 Århus N
☎ 86 16 76 99, fax 86 16 76 55
Mail: mail@jyskbørneforsorg.dk
www.jyskbørneforsorg.dk

Administrationschef: Lars Bundgaard
Mobil: 40 54 36 92

Forretningsfører: Pia Thomasen
Mobil: 40 54 36 91

Foreningskonsulent: Peter Rabjerg
Mobil 27 20 39 16

Administrationens lokalnumre:

Lars Bundgaard	10
Pia Thomasen	11
Hanne Vestergaard	12
Grethe Jessen	13
Tinna Halliday	14
Helena Kristiansen	14
Susanne Borup Nielsen	15
Pedeltjenesten	19
Louise Alrø Brath Jensen	22

Jysk børneforsorg/Fredehjem's hovedbestyrelse:

Formand:
Socialrådgiver Jette Hansen
Madegårdsvej 10, 5350 Rynkeby
☎ 65 39 18 38

Næstformand:
Tidl. afdelingsleder Erik Lund Nielsen
Spergelbakken 11, 8520 Lystrup
☎ 86 22 13 30

Tidl. overlæge Poul E. Rasmussen
Toftehøj 33, Høruphav, 6470 Sydals
☎ 74 41 56 14

Lektor Anders Graven
Micavej 2, Haldup, 8700 Horsens
☎ 75 65 76 23

Sognepræst Annelise Søndengaard
Præstegården, Ørnstrupvej 102,
8520 Lystrup
☎ 86 22 11 12

Advokat Aksel Holst Nielsen
Bredhøjsvinget 3, 8600 Silkeborg
☎ 86 82 78 11

Pædagog Ann Gjerulff, medarbejderrepr.
Ungdomshjemmet Holmstrupgård
Holmstrupgårdvej 39, 8220 Brabrand
☎ 87 42 73 10

Sognepræst Lars Mandrup
Skolevangsallé 72, 8240 Risskov
☎ 86 17 95 31

Revisor Mogens Gregersen
Langkærvej 8, 1.th., 8381 Tilst
☎ 86 24 06 48

Lærer Ellen Østergaard
Lynggårdsvej 24, Svejlbæk,
8600 Silkeborg
☎ 86 84 69 06

Sygehuspræst Ulla Nørager
Østergade 34, Laurbjerg, 8870 Langå
☎ 86 46 82 41 – 86 46 80 32

*Forstander Mona Engelbrecht,
forstanderrepræsentant*
Døgntilbuddet Solbakken
Egebæksvej 26, 8270 Højbjerg
☎ 87 39 14 39

Provst Knud Erik Bager Jensen
Ny Moesgårdvej 23, 8270 Højbjerg
☎ 86 27 03 25
Mail: keb@km.dk

*Intern kurator Ingrid Rønne,
medarbejderrepr.*
Gødvad Efterskole
Stavangervej 2, 8600 Silkeborg
☎ 86 82 08 11

*Tidl. tale-hørepedagog
Ingrid Windfeld-Lund*
Søndergade 45, 7620 Lemvig
☎ 97 82 29 49

Afdelingsbestyrer Poul Jørgensen
Elmevej 9, 8450 Hammel
☎ 86 96 17 64

Advokat Henning Lyngsbo
Kannikegade 14, 8000 Århus C
☎ 86 13 88 33

Institutionsfortegnelse:

Børnehjemmet Borgmesterbakken
Borgmesterbakken 24,
8700 Horsens

☎ 76 69 13 33, fax 76 69 13 39
Forstander: Peter Rabjerg
Formand: Mogens Gregersen

Ungeprojektet Ude-bo
Kalkbrænderivej 2, 8700 Horsens
☎ 7560 1402
Forstander: Britta Schmidt

Nørresø Børnepension
Sct. Knudsvej 5, 8800 Viborg
☎ 86 62 05 88, fax 86 62 07 11
Forstander: Peder Jensen
Formand: Marianne Koch

Familiebo
Jellingvej 4, 7100 Vejle
☎ 75 82 16 46, fax 75 82 15 45
Forstander: Kirsten Sejer Pedersen
Formand: Poul E. Rasmussen

Familiebo's Børnehave
Jellingvej 4, 7100 Vejle
☎ 75 82 64 34, fax 75 82 15 45
Forstander: Kirsten Sejer Pedersen
Formand: Poul E. Rasmussen

Døgninstitutionen Birkebakken
Hejredalsvej 144, 8220 Brabrand
☎ 86 25 26 22, fax 86 25 22 31
Konst. forstander: Flemming Lehm
Formand: Lars Mandrup

Bofællesskabet Skovbakkevej
Skovbakkevej 51, 8220 Brabrand
☎ 86 26 17 93
Tilknyttet Døgninstitutionen
Birkebakken

Bofællesskabet Birkebo
Hejredalsvej 146, 8220 Brabrand
☎ 86 25 80 33 + selvvalg 33
Tilknyttet Døgninstitutionen
Birkebakken

Ungdomshjemmet Holmstrupgård
Holmstrupgårdvej 39,
8220 Brabrand
☎ 86 24 04 11, fax 87 42 73 21
Forstander: Knud Byskov
Formand: Jette Hansen

Ellengårdens Børnehus
Ellengården, Bethesdavej 81
8200 Århus N
☎ 86 10 01 80
Leder: Jette Trentemøller
Formand: Peter Hornecker

Ellengårdens Familiepension
Ellengården, Bethesdavej 81
8200 Århus N.
☎ 86 10 00 60
Forstander: Joan Carstensen
Formand: Erik Lund Nielsen

Gødvad Efterskole
Stavangervej 2, 8600 Silkeborg
☎ 86 82 08 11, fax 86 81 25 20
Forstander: Kjeld Bødker
Formand:
Knud Erik Bager Jensen

Bo/Skole/Job
Stavangervej 9, 8600 Silkeborg
☎ 86 80 45 22, fax 86 80 41 50
Forstander: Jelva Fiskbæk
Formand: Ellen Østergaard

Jægergården Efterskole
Dyrehavevej 28, Gjerrild,
8500 Grenaa
☎ 86 38 44 66, fax 86 38 44 67
Forstander: Marianne L. Nielsen
Formand: Lars Christensen

Havredal Praktiske Landbrugsskole
Smedevej 4, Havredal, 7470 Karup
☎ 86 66 22 30, fax 86 66 25 31
Forstander: Poul Erik Clausen
Formand: Anders Graven

Café Lytten
Lillehammervej 17, 8200 Århus N
☎ 86 78 69 69
Leder: Vibeke Scharff
Formand: Mogens Gregersen

Job- og boprojekt Elmelund
Nørre Allé 22, 7700 Thisted
☎ 97 91 24 23, fax 97 91 23 23
Forstander: Alice Andersen
Formand: Wagner Fonseca

*Jysk børneforsorg / Fredehjems
Lejlighedsprojekt*
Ellengården, Bethesdavej 81,
8200 Århus N
☎ 86 16 15 20, fax 86 16 76 55
Leder: Bodil Vinther Andersen
Formand: Henning Lyngsbo

Høvej-ejendommen
(Boliger til socialt arbejde)
Høvej 35-37, 8520 Lystrup

*Jysk børneforsorg / Fredehjems
Sommerlejrprojekt*
Ellengården, Bethesdavej 81,
8200 Århus N
☎ 86 16 76 99, fax 86 16 76 55

Aflastningsophold for børn
Ellengården, Bethesdavej 81,
8200 Århus N
☎ 86 16 76 99, fax 86 16 76 55

Opholdsstedet Havmågen
Åsendrupvej 30, 9480 Løkken
☎ 98 99 01 36, fax 98 99 02 36
Forstandere: Anni og Ole Glarkrog
Formand: Annelise Søndengaard

Randers Bo- og Erhvervstræning
Adelgade 12, 8900 Randers
☎ 86 40 55 44, fax 86 40 57 49
Forstander: Kim Blach Pedersen
Formand: Vibeke Skifter

Opholdsstedet Skæring Hedevej
Skæring Hedevej 175, 8250 Egå
☎ 86 22 90 08
Forstander: Jørgen Lynge Pedersen
Formand: Ulla Nørager

Opholdsstedet Fjorden
Ravndalvej 2, Nørlem, 7620 Lemvig
☎ 97 81 09 33, fax 97 81 08 33
Forstandere:
Jacobina og Hans Dahl
Formand: Ingrid Windfeld-Lund

Døgntilbuddet Solbakken
Egebæksvej 26, 8270 Højbjerg
☎ 87 39 14 39, fax 87 39 14 38
Konst. forstander:
Mona Engelbrecht
Formand:
Knud Erik Bager Jensen

*Solbakkens Rådgivningscenter
for Bevægelseshandicap*
Egebæksvej 32, 8270 Højbjerg
☎ 87 39 64 00
Leder: Karsten Torst Pedersen,
Formand: Poul Jørgensen

Boligselskaber tilknyttet Jysk børneforsorg/Fredehjem:

Boligselskabet Birkebo
Hejredalsvej 146, 8220 Brabrand
Formand: Lars Mandrup

Boligselskabet Nørre Allé 22
Nørre Allé 22, 7700 Thisted
Formand: Erik Lund Nielsen

Bogruppen Adelgade
Adelgade 12, 8900 Randers
Formand: Erik Lund Nielsen

Ellenbo
Bethesdavej 83-95, 8200 Århus N

